

Sygn. akt III Ca 1651/14

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Sędzia SO Barbara Braziewicz (spr.)

SO Andrzej Dyrda

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko A. G.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 3 czerwca 2014 r., sygn. akt III RC 69/14

zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że za okres od dnia 28 stycznia 2014 roku do 10 sierpnia 2014 roku alimenty zasądza w kwocie po 700 (siedemset) złotych miesięcznie.

SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Ca 1651/14

UZASADNIENIE

H. G., działająca imieniem małoletniej córki P. G., wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego A. G. alimentów w kwocie po 1.200 zł miesięcznie na rzecz małoletniej powódki.

Pozwany A. G. uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie, w pozostałej części wnosząc o oddalenie pozwu.

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu – Zdroju uwzględnił powództwo częściowo i zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki P. G. alimenty w kwocie 1000zł miesięcznie począwszy od dnia 28 stycznia 2014r., w pozostałym zakresie powództwo oddalając, ponadto kosztami postępowania obciążył częściowo pozwanego nakazując pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600zł tytułem części należnej opłaty sądowej od ponoszenia której małoletnia powódka była zwolniona, odstępując od obciążania jej resztą nieuiszczonej opłaty sądowej z przysądzonego na jej rzecz roszczenia, zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 1992zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego oraz wyrokowi w punkcie 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Przytoczony wyrok oparty został na ustaleniach szczegółowo przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Z ustaleń tych wynika, że małoletnia P. G., ur. dnia (...), jest córką H. G. i A. G.. Małoletnia powódka nie choruje przewlekle, zamieszkuje wraz matką H. G., przyrodnią siostrą K. R. oraz pozwanym A. G.. Małoletnia P. G. uczęszcza do klasy sportowej w związku z tym na zajęcia sportowe matka małoletniej powódki wydatkuje ok. 500 zł rocznie. Koszty miesięcznego utrzymania małoletniej powódki jej matka H. G. określiła na kwotę 700- 800 zł miesięcznie. Matka małoletniej powódki H. G. nie posiada majątku przynoszącego dochód. Matka małoletniej powódki utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych w kwocie 711 zł. Od lipca 2014 r. miała rozpocząć prace jako barmanka i spodziewała się otrzymywać wynagrodzenie w kwocie ok. 1300 zł, nadto otrzymuje alimenty na starszą córkę K. R. w wysokości 400 zł miesięcznie. Starsza córka małoletniej powódki uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego, ma 17 lat. Pozwany na utrzymanie małoletniej powódki P. G. od marca 2014 r. daje jej matce kwotę 350 zł miesięcznie zgodnie z postanowieniem tut. Sądu o zabezpieczeniu. Opłaty związane z mieszkaniem ponosi pozwany A. G.. Matka małoletniej powódki nie choruje przewlekle. Pozwany A. G. ma 41 lat i pozostaje w związku małżeńskim z matką małoletniej powódki H. G.. Pozwany mieszka razem z H. G. i małoletnią powódką, od listopada 2013 r. nie prowadzi wspólnego gospodarstwa z matką małoletniej powódki i małoletnią P. G.. Pracuje w KWK (...), gdzie uzyskuje przeciętnie miesięcznie w roku wynagrodzenie w wysokości 5.128 zł netto, nadto otrzymuje kartki żywnościowe o wartości 280 zł miesięcznie. Dodatkowe wynagrodzenie w postaci "Barbórki" 14-stki itp. wynosi przeciętnie miesięcznie w roku 1.556zł pozwany przeznacza na bieżące potrzeby. Dodatkowych źródeł dochodu nie posiada. Pozwany ponosi koszty utrzymania domu: podatek 16 zł co 3 miesiące, czynsz 640 zł, telefon 60 zł, gaz 110 miesięcznie, prąd 203 zł co dwa miesiące. Na swoje utrzymanie pozwany miesięcznie wydatkuje kwotę 1000 zł, poza małoletnią powódką nie ma nikogo na utrzymaniu. Pozwany nie choruje przewlekle. Pozwany sprzedał 428 akcji (...) za kwotę 15 000 zł. Pozwany kwotę tą przechowuje na koncie w Banku (...), do którego dostępu nie ma matka małoletniej powódki. Pozwany spłaca raty kredytu w Banku (...) w wysokości 350 zł miesięcznie oraz raty kredytu zaciągniętego na zakup telefonu oraz komputera w październiku 2013 r. wraz z żoną. Z wynagrodzenia pozwanego potrącana jest nadto rata pożyczki w (...) w kwocie po 800 zł miesięcznie. Pożyczkę tę pozwany zaciągnął w wysokości 24 000 zł w celu spłaty kredytu w Banku (...). Pozwany od miesiąca marca 2014 r. daje małoletniej powódce kieszonkowe w wysokości 100 zł miesięcznie.

Sygn. akt III Ca 1651/14

Sąd Rejonowy powyższy stan faktyczny ustalił w oparciu o dokumenty zebrane w sprawie, a przywołane w uzasadnieniu i zeznania stron.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo częściowo za zasadne. Stwierdził, iż roszczenie małoletniej powódki podlega rozpoznaniu w oparciu o przepis art. 133 § 1 k.r. i o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r. i o. Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r. i o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych, jak wynika z przepisu art. 135 § 1 k.r. i o., zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres pojęcia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka wyznacza pośrednio art. 96 k.r. i o., w myśl którego rodzice zobowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka, zapewniając mu mieszkanie, żywność, środki czystości, odpowiednie leczenie, kształcenie i rozrywki kulturalne stosownie do swoich możliwości. Istotne znaczenie dla zakresu owych potrzeb ma wiek dziecka, stan jego zdrowia oraz zdolności, jakie wykazuje. Bezspornym w sprawie pozostaje, że małoletnia córka pozwanego P. G. posiada uprawnienie do alimentacji. Bezspornym jest więc, że w sytuacji, gdy uprawniona do alimentacji nie ma własnych dochodów, obowiązek alimentacyjny spoczywa również na pozwanym ojcu. Nie ulega wątpliwości, że matka przez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki wyczerpuje w części swój obowiązek alimentacyjny, zaś na pozwanym ojcu winien spoczywać obowiązek dostarczania części kosztów utrzymania dziecka. W rozpoznawanej sprawie, jak już zostało wskazane, małoletnia P. nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Potrzeby jej związane z wiekiem, stanem zdrowia, etapem rozwoju psychofizycznego są znaczne. Małoletnia niewątpliwie wymaga właściwego do wieku odżywiania, zakupu odzieży, obuwia, środków czystości. Pozwany nie negował samej zasady partycypowania w kosztach utrzymania córki, jednak uznał zasadność powództwa tylko co do kwoty 500 zł miesięcznie. Sąd nie podzielił jego stanowiska i biorąc pod

uwagę wiek powódki i jej potrzeby uznał, iż pozwany powinien partycypować w kosztach utrzymania małoletniej córki do kwoty po 1000 zł miesięcznie. Powyższa kwota leży w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Wskazać należy, że pozwany posiada stałe zatrudnienie – jest pracownikiem KWK (...) i z tego tytułu wynagrodzenie średnio w wysokości 5.128 zł netto miesięcznie, a dodatkowo otrzymuje inne świadczenia takie jak „Barbórka”, trzynastka, bony żywnościowe. Stosownie więc do obowiązującej zasady równej stopy życiowej dzieci i rodziców, Sąd doszedł do przekonania, iż alimenty w kwocie 1000 zł na rzecz małoletniej powódki pozwolą jej na zachowanie dotychczasowego poziomu życia. Nadto alimenty te pozwolą na zaspokojenie w dużej części potrzeb małoletniej. Jednocześnie pozostawienie do dyspozycji pozwanego pozostałej kwoty wynagrodzenia pozwoli mu z pewnością pokryć jego konieczne wydatki, jak opłaty związane z utrzymaniem mieszkania, zakup odzieży, żywności, czy spłatą zobowiązań, nie obniżając tym samym w ogóle jego stopy życiowej. W ocenie Sądu nie można dopuścić do wytworzenia sytuacji, w której jeden z rodziców będzie wyręczać drugiego rodzica z obowiązku utrzymywania jego dziecka, tym bardziej, iż pozwany ma obiektywnie rzecz biorąc realne możliwości rzetelnego partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej P.. W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż pozwany winien partycypować w kosztach utrzymania swojej małoletniej córki i określił obowiązek alimentacyjny na kwotę po 1000 zł miesięcznie, z tym że niezaspokojone potrzeby małoletniej ponad tą kwotę winna pokryć jej matka. Częściowo więc powództwo małoletniej uległo oddaleniu. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art.100 k.p.c. Wyrokowi w pkt 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go częściowo. Domagał się jego zmiany poprzez obniżenie zasądzonych alimentów z kwoty po 1000zł miesięcznie do kwoty po 700zł miesięcznie, nadto wnosząc o nieobciążanie go kosztami zastępstwa adwokackiego. Orzeczeniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, w istocie naruszenie art.

Sygn. akt III Ca 1651/14

233 §1 k.p.c. Podniósł, iż matka małoletniej w żadnym stopniu nie partycypuje w kosztach utrzymania wspólnego mieszkania. Tylko on także ze swojej pensji spłaca kredyt zaciągnięty przez małżonków w Banku (...) na zakup wspólnego mieszkania w wysokości 350 zł i pożyczkę w kwocie 800zł miesięcznie zaciągniętą w zakładzie pracy na spłatę powyższego kredytu w banku. Nadto pozwany daje córce co miesiąc kieszonkowe w wysokości 100zł miesięcznie. Także zamierza korzystać z różnych świadczeń socjalnych przysługujących jego córce w zakładzie pracy np. z dofinansowania do zakupu podręczników, wyjazdów kolonijnych, przekazując je jej lub umożliwiając jej z nich skorzystanie. Podniósł, że słuchana na rozprawie matka powódki sama stwierdziła, że na jej utrzymanie potrzebuje kwotę 700-800zł miesięcznie. Tym samym nie jest to dochodzona w pozwie kwota 1200zł. Nadto stwierdziła, iż ponosi w związku z uczęszczaniem córki do klasy sportowej wydatki w kwocie 500zł rocznie, a nie jak wcześniej podawała miesięcznie kwotę 200zł z tego tytułu. Ponadto podkreślił, iż koszty utrzymania córki powinny obciążać obojga rodziców, a nie tylko jego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego musiała odnieść skutek, gdyż zaskarżonego wyroku nie można uznać w całości za trafny.

Zarzuty podniesione w apelacji przez skarżącego, a dotyczące popełnienia błędu w ustaleniach faktycznych przez Sąd pierwszej instancji w zakresie kosztów utrzymania małoletniej nie zasługują na uwzględnienie, jednakże Sąd meriti z prawidłowo poczynionych ustaleń wyciągnął wadliwe wnioski, w szczególności co do zakresu partycypowania w nich pozwanego. Tym samym za zasadny należało uznać zarzut naruszenia regulacji art. 233§1 k.p.c. i przekroczenia zasad swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Równocześnie Sąd Okręgowy częściowo podziela i uznaje za swoje ustalenia prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji.

Skoro bowiem, na co słusznie zwraca uwagę w apelacji pozwany, matka małoletniej powódki słuchana na rozprawie przed sądem pierwszej instancji w dniu 3 czerwca 2014r. zeznała, iż na utrzymanie małoletniej powódki miesięcznie potrzebuje kwotę 700-800zł, w tym na zajęcie związane ze sportem, w związku z uczęszczaniem córki do klasy sportowej przeznacza kwotę 500zł rocznie (zatem ok. 42zł miesięcznie), a nie jak w pozwie stwierdziła kwotę 200zł

miesięcznie, nadto przyznała, iż to wyłącznie pozwany ponosi koszty utrzymania mieszkania, spłaca kredyt zaciągnięty na zakup wspólnego mieszkania, łoży miesięczni 100zł kieszonkowego na rzecz córki, to nie było podstaw do ustalania alimentów na rzecz małoletniej od pozwanego na poziomie 1000zł miesięcznie.

Ustalając wysokość alimentów od rodzica na rzecz małoletniego dziecka należy mieć na uwadze dyspozycję przepisów art. 133 k.r. i o. oraz art. 135 k.r. i o., z których to norm wynika obowiązek świadczeń alimentacyjnych względem nie mogącego się samodzielnie utrzymać dziecka ciężący na obojgu rodzicach oraz zakres tych świadczeń, zależny od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych do alimentacji. Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd meriti niewłaściwie zastosował powyższe regulacje, jak słusznie podniósł skarżący w apelacji.

W rozpoznawanej sprawie, małoletnia P. nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Potrzeby jej związane z wiekiem, stanem zdrowia, etapem rozwoju psychofizycznego niewątpliwie są znaczne i małoletnia niewątpliwie wymaga właściwego do wieku odżywiania, zakupu odzieży, obuwia, środków czystości. Jednakże H. G. - matka małoletniej powódki nie wykazała w niniejszej sprawie, iż koszt utrzymania jej córki P. G. przewyższa kwotę 800zł miesięcznie i stanowi kwotę ponad 1000zł miesięcznie. Tym samym bezzasadnie i bezpodstawnie, zdaniem Sądu Okręgowego, uznał Sąd meriti, iż zasądzenie kwoty 1000zł miesięcznie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej powódki będzie adekwatne do jej usprawiedliwionych i wykazanych w toku niniejszego postępowania potrzeb. Z uwagi na zawarte na wstępie ustalenia należało uznać, iż będzie właściwe i adekwatne do ustalonych potrzeb małoletniej powódki zasądzenie na jej

Sygn. akt III Ca 1651/14

rzecz od pozwanego kwoty 700zł miesięcznie, przy przyjęciu, iż pozostałe koszty jej utrzymania winna ponosić jej matka. Niewątpliwie bowiem zakres świadczeń alimentacyjnych należnych małoletniej powódce, zależy od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych do alimentacji. O ile zatem dochody ojca, ustalone w wysokości prawidłowej przez Sąd Rejonowy, pozwalałyby na zasądzenie alimentów na rzecz powódki w wyższej wysokości, to jednak z drugiej strony wyznacznikiem należnej kwoty alimentów muszą być wykazane w toku postępowania i ustalone przez Sąd meriti usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki, które w niniejszej sprawie zostały ustalone na poziomie ok. 800zł w skali miesiąca.

Nie ulega wątpliwości, iż w zasadniczej części to matka małoletniej P. G., a nie pozwany, aktualnie sprawuje nad nią pieczę, także czyni osobiste starania o jej utrzymanie i wychowanie i w ten sposób przede wszystkim realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem córki, nadto ponosi także pewne wydatki związane z jej utrzymaniem i zapewnieniem jej stosownych warunków życia, zgodnie z własnymi możliwościami zarobkowymi i majątkowymi, prawidłowo ustalonymi przez Sąd Rejonowy.

Zatem mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż pozwany winien partycypować w kosztach utrzymania swojej małoletniej córki w wysokości 700zł w skali miesiąca, a niezaspokojone potrzeby małoletniej ponad tą kwotę do wysokości 800zł winna pokrywać jej matka.

W świetle możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz matki małoletniej powódki, ponoszonych przez nich na swoje utrzymanie wydatków przy uwzględnieniu ponoszonych przez nich wydatków na utrzymanie i zaspokojenie potrzeb małoletniej P., biorąc pod uwagę ustalony poziom usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, kwota alimentów zasądzona ostatecznie przez Sąd Okręgowy od pozwanego na rzecz małoletniej powódki jest w pełni uzasadniona. Z tych względów należało uznać, że obniżenie alimentów na rzecz małoletniej powódki do kwoty po 700zł miesięcznie, zaspokoi usprawiedliwione potrzeby małoletniej, równocześnie z drugiej strony leży w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Niniejsza sprawa o alimenty została wszczęta przed wytoczeniem w dniu 11 sierpnia 2014r. przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Ośrodkiem (...) w R. pod sygnaturą II RC 1096/14 powództwa o rozwód małżonków G.. Z tego względu w

oparciu o art. 445 §2 k.p.c. postępowanie w niej przez Sąd Okręgowy zostało z urzędu zawieszono z chwilą wytoczenia powództwa o rozwód co do świadczeń za okres od jego wytoczenia.

Mając na względzie powyższe argumenty, Sąd Okręgowy uznał, że apelacja pozwanego jest zasadna i zmienił zaskarżony wyrok na mocy art.386§1 k.p.c., jak w sentencji wyroku częściowego.

SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz